

Kalle Anka Cup 2011 – en resa att minnas

Torsdag 17/2-11

17:e februari 2011 så hade då dagen äntligen kommit då resan skulle börja. Egentligen så började ju den mycket tidigare med passager som löparskor på, träningsläger i Öregrund, tidig snö, massor med snö och tävlingar klassiskt, skate och skicross. Här stod vi nu elva åkare; från Häverödalen SK Viktor Kyllingstad H14 och Cordelia Melén-Olsson D13, från Vassunda IK Emma Thor D14, från Storvreta IK Isak och Joel Häggström H14 och Lovisa Åsberg D13, från IK Rex Joakim Wretling H14, Johan ”Totte” Larsson H13, Karl Ingard H13, Ida Hägglund D13 och Frida Lögdberg D13 och två ledare Christoffer ”Stoffe” Storck och Robert ”Robban” Gustafsson (Fridas pappa) på väg ut mot KALLE ANKA CUP 2011 i Sveg, redo att i för säsongen nya rödgula dräkter försvara de uppländska färgerna. Väl bänkade i bussen, tjejerna längst bak och killarna sporadiskt utspridda med undantaget Joel och Isak – som vanligt oskiljaktiga. Efter en snabb lunch på vägkrogen i Tönnebro fortsatte resan norrut för att låta våra traditionsenliga reskamrater – Gästrikland kliva ombord. I förbrödringens tecken testade Joakim huruvida gästrikarna lyssnar till ”ööh bonnläpp” – om det funkade? Det får ni fråga dem som var med.

Väl framme i Sveg visade det sig att Robert och Jonny (Tottes pappa) trots kylan inte legat på latsidan. Skidstadion hade inspekterats, sovsal ordnats och matsal hittats. Sovsalen med eget kök fanns i den nya delen av skolan. Dalarnas lag sov i källaren på det stora stenhuset. Efter en kortare upppackning, uppblåsning av luftmadrasser, bäddning och bättring av smink var det dags för middag. Efter middagen var det så dags att väl påklädda känna på spåren. Tack till Lasse (Joakims pappa) och Robert för snabb transport till skidstadion. En snabb vallning (Johnny, Lasse och Peter idas pappa) och så iväg under Stoffes sakkunniga ledning. Stoffe har ju faktiskt avverkat fyra år vid Skidgymnasiet i Sveg, så bättre kunskap om spåren och dessas utmaningar får man leta efter. Medan ungdomarna flög fram i spåren fixades vad senare skulle visa sig vara den absolut bästa vallaplatsen av alla med mindre än tio meter till åkarnas utfart ur stadion och lika långt till början av upploppet in på stadion.

Upplands samlingsplats.

Efter det givande passet i spåren och en kvick transport tillbaka till sovsalen, fixades det med det mesta, dräkter kontrollerades, tjejernas madrasser kontrollerades, det snackades med smålänningarna som delade ingång och toaletter med oss. Startnummer och nummerlappar delades ut, samma startnummer gällde för samtliga individuella lopp, kvällsfika åts och som avslutning gick Stoffe igenom vad och när saker och ting skulle ske under fredagen – första tävlingsdagen.

Fredag 18/2-11

Karl och Totte samt Ida och Lovisa före start i distansloppet, inga leenden här inte, bara tyst och målmedveten koncentration

Fredag morgon - sovmorgon och sen frukost och ett kallt konstaterande det är kallt ute – tur att första start genomfördes efter lunch. Vid ett givet klockslag skulle åkarna vara på plats vid skidstadion där vallare och skidor redan sammanstrålat och påbörjat sina ansträngningar att ge de andra landskapen något att fundera kring. Glid och fäste testades om vartannat och en efter en av åkarna gav vallarna sitt godkännande genom korthugna bra glid och bra fäste – spänningen låg tung i luften och mer än en åkare mörknade i synen och tystnade mer och mer. Undantaget som bekräftar regeln lät inte vänta på sig – Joel och Isak, med mindre än metern mellan sig och som vanligt tjuvandes om vem som skulle vara bäst respektive näst bäst. En solig eftermiddag bredde ut sig och förhållandena var i det närmaste perfekta för skidåkning. Så blir då klockan äntligen tretton nollnoll och stadion fullkomligen exploderar i och med första start – tävlingarna är igång. Först ut är klassen H14 av upplänningarna är Joel med nummer 12 och broder Isak minuten senare med nummer 16, minuterna senare ger sig Joakim med nummer 45 tätt följd av Viktor med nummer 48. Väl med killarna ute i spåret kom lugnet allting flyter, vallningen sitter bra och rutinen med promenad ned till starten och förberedelserna där under Stoffes ledning fungerar utmärkt.

Viktor på väg ut på sin distans.

Emma 30 sekunder från start

En efter en kommer killarna i mål och ganska snart står det klart at snabbast denna dag över de dryga tre kilometrarna är Joakim med plats 34, Isak plats 37 slår – gissa vem med en placering – just det broder Joel plats 38, Viktor åker slutligen in på en bra 44.e plats. Killarna har inte mer gått i mål förrän nästa åkare från Uppland ger sig i kast med terrängen kring skidstadion. Emma med startnummer 104 ger sig ut som fjärde tjej i klassen D14 och efter drygt 13 minuter i spåren är det bara att vänta på slutresultatet – en 48.e plats vare sig mer eller mindre. Efter ytterligare en stunds väntan var det så dags för klassen H 13 och Totte och

Karl att debutera i Kalle Anka Cup 2011. Samma bana, samma valla och samma fina resultat som de äldre upplänningarna. När siste åkare i H 13 korsat mållinjen visar det sig att Totte fixat en 19.e plats och Karl har genom en bra insats kämpat sig till en 37.e plats.

Sist startande denna dag var klassen D 13. Och ni som följt resultaten av tävlingarna i Uppland vet vilket geting bo detta är. Först ut i spåren av de yngsta tjejerna är Lovisa med startnummer 324 följt av Frida 1 minut och 15 sekunder senare, sista duon ledd av Cordelia ger sig ut åtta minuter senare med Ida tätt följande trettio sekunder senare.

Notera i bilden två utpumpade uppländska tjejer – så ska det se ut.

Att tjejerna skulle köra hårt var det nog ingen oss på plats som tvivlade på. Efter snabbt avverkade kilometer kom Frida att landa på plats 36, följt av Lovisa på en 47.e plats medan Cordelia lade beslag på den 50.e platsen för att följas av Ida på 58.e plats.

Efter en välbehövlig dusch och middag stod det invigning på schemat. Enhälligt utsågs Emma av ledarna att bära den uppländska skylten och därmed leda vår trupp i fackeltåget till platsen för invigningen – Gammelgården. I ett stjärnklart och kallt bitande mörker förklarade Jesper Johnsson från Svenska Skidförbundet Kalle Anka Cup 2011 för öppnat. Det bjöds på skönsång av en elev vid Svegs Skidgymnasium. Mest eldfångda var dock de fyra killarna som genomförde eldakrobatik – en av dem i bara byxor. Invigningen avslutades med en stunds allsång. Väl åter i förläggningen kollades killar och tjejer från de andra landskapen noga in. Slutligen på fredagskvällen lade Stoffe upp schemat – detaljerat för lördagens sprint och skicross. Mer eller mindre nöjda och mer eller mindre revanschugna tystnade de små vid 22 tiden.

Lördag 20/2-11

Kallt – kallt – riktigt kallt -29.8 grader kallt på vår digitala termometer vid tiden för väckning. Tävlingsledningen hade vid gårdagens möte informerat om att någon reservplats för tävlingarna vid för kall väderlek ej fanns att tillgå. Alternativen som fanns vara att komprimera tävlingarna något eller att helt enkelt ställa in ett av momenten. Klockan 0800 kom så beskedet start ej möjlig vid 0900, mer information kommer. Det visar sig senare att sprintmomentet helt utgår till förmån för det som har kommit att karaktärisera Kalle Anka Cup nämligen skicross. Sagt och bestämt nu visste vi vad som gällde – skidorna vallade och testade – åter igen godkända av åkarna. Dags för teståkning av banan enligt ett noga angivet schema. Varje klass fick femton minuter vilket gav varje åkare två varv i banan. Två varav som skulle visa sig ovärderliga när det sedan kom till själva tävlingsmomentet.

Killarna i H14 på väg ut i skicrossbanan – som visad sig vara mer problemfylld än vad som kunde anas.

Anna-Karin Zidek ett föredöme trots att hon sysslar med skidskytte!

Då samtliga tester av banan genomfördes innan H 14 påbörjade tävlingen blev det en hel del väntan för de sist startande tjejerna i D13. Uppfinningsrikedomen i att få tiden att gå visade sig från sina absolut bästa sidor. En mamma med kamera och en världsstjärna löste problemen. Efter några tveksamma minuter kom dock modet och bilderna var ett faktum. En redan uppstigen stjärna och fyra blivande. Tävlingsarna då? Bästa möjliga förhållanden – trots kylan, en bra och till synes enkel bana, tävlingsugna ungdomar och en entusiastisk publik vad mer kan önskas! I samma startordning som under gårdagen gav sig upplänningarna ut i skidstadion. Snabbt hungrigt och rappt är bra sammanfattande ord på H14. Joakim försvarade gårdagens placering och lade beslag på plats 34, Joel revanschsugen som få norpade plats 37, tätt följd av Viktor på plats 38, Isak såg till att plats 40 hamnade i uppländsk ägo. Snabbt insåg vi andra att denna kväll kommer det noga att förklaras hur detta nu kunde ske. Dags för D 14 där Emma i ensamt uppländskt majestät såg till att plats 35 intogs. De två killarna från Uppland i H13 lämnade inga besvikelser efter sig i och med Tottes 16.e plats och Karls delade 55.e plats. Hur gick det då för tjejerna i D13? Likt Joel var Lovisa grymt sugen på placeringar och rev slutligen till sig plats nummer 23, likaledes var och gjorde Cordelia med en 34.e plats, plats 42 blev Idas medan Frida slutligen landade på en 51.a plats.

Kvällen blev minst sagt hektisk – duscha, klä upp sig, vara på plats i folkets hus 1800 för kamratmiddag, hitta sin plats, spana på alla andra. Suck – en ledare kan få gråa hårstrån för mindre inte minst då laguppställningarna för söndagens stafetter skulle vara tävlingsledningen tillhanda senast 1700. God mat, trevlig underhållning i form av ett mindre känt band och så den synnerligen prestigefyllda kampen mellan landskapen i den för kvällen påhittade mångkampen. Vi i Uppland hade fått ledtråden att till landskampen ta ut en åkare som är stor i käftan! Joel eller Isak tror nu den insatte läsaren beslutsamt – men ack så fel Joakim Wretling blev vårt val.

Tävlingsgrenen då – jo FUNNY BUNNY! Tänk er att med så många marshmallows i munnen som möjligt tydligt och ljudligt säga FUNNY BUNNY. En till skratt lurad Joakim fick lämna scenen med två tävlande kvar. Middagen fortsatte med prisutdelningar för de sammanlagda individuella resultaten.

H 14: Joakim Wretling 34.e plats, Joel Häggström 38.e plats, Isak Häggström 41.a plats och Viktor Kyllingstad 44.e plats.

D 14: Emma Thor 41.a plats

H 13: Johan Totte Larsson 16.e plats, Karl Ingard 45.e plats

D 13: Lovisa Åsberg 33.e plats, Cordelia Melén Olsson 44.e plats, Frida Lögdberg 46.e plats och Ida Hägglund 53.e plats.

Åter förläggningen plockades det med utrustningen, spelades pingis samt att skidskytte testades inomhus. Det enda ledarna fick höra vara att en viss kille från Häverödal nog måste träna skytte betydligt mer då tjejdäng inte är något roligt. Sakta men säkert sänktes tempot och ett schema för söndagen utkristalliserade sig. Kylan såg ut att hålla i sig och vi diskuterade igenom de alternativ som fanns att tillgå. Glasklart var att bussen var tvungen att lämna Sveg klockan 1500. Lika klart var de stafettlag ledarna tagit ut. Med elva åkare kunde inte tre renodlade uppländska lag tas ut, tre åkare skulle bli hänvisade till en mixedpool och dessa var av tävlingsledningen beslutade att åka den långa stafetten. Definitivt besked om vilka stafetter som skulle köras och när dessa skulle starta beslutades av tävlingsledningen tidigt på söndagsmorgonen. Vi bestämde trots att det stod ganska klart att förseningar pga. kylan var att vänta att ta en skapligt tidig frukost, packa och göra oss redo för stafetter och hemresa. Ljuset tonades ned och väl i sovsäckarna kläckte en av ledarna den brillianta idén om att i den händelse att ett uppländskt lag skulle stå som segrare i en av stafetterna så utlovades det ledarstafett i bara kalsongerna. Hade vi nu lovat för mycket?

Söndag 20/2-11

Kallt igen klart under minus 25 grader. Här beslutar vi oss för att ställa över Ida som med halsont definitivt ej skall anstränga sig i den bistra kylan. Beslutet kom redan 0800 att skicrossstafetten utgår och ersätts av en kort stafett, ny beräknad starttid angavs till 1000. Väl på plats vid stadion vallade och klara för nya drabbningar ville temperaturen inte stiga lika fort som vi önskade. 1200 angavs som sista möjliga starttid med hänsyn tagen till planerade hemfärder. 1030 kommer så äntligen det besked vi väntat på den långa stafetten startar 1100 följt av två korta stafetter och ingen ledarstafett.

Sagt och gjort det uppländska laget med nummer sju på nummerlapparna samt det mixade laget med nummer 34 gör sig redo och exakt klockan 1100 drar en färgsprakande kavalkad igång. Startmännen Isak (nummer 7) och Viktor (nummer 34) ger sig iväg med två kilometer framför sig. I växlingszonen börjar nu en spänd väntan för Emma (nr 7) som skall växla ut på

den andra sträckan. Inför den tredje sträckan blir inte väntan mindre spänd för Totte och Karl som skall representera var sitt lag. Totte med nummer sju på bröstet och Karl med nummer 43. Som sista upplänning i den långa stafetten tar så Frida plats i växlingszonen. Med en kort touch från Totte så är slutsträckan på gång. Till slut efter sammanlagt åtta kilometer går så det uppländska laget i mål på en 18:e plats sammanlagt samtliga lag medräknade. I landskapskampen räknas dock endast ett lag varför plats nummer nio är den officiella platsen för Uppland.

Då det uppländska laget bestod av elva åkare var ledarna tvingade till att prioritera två av tre stafetter då vi inte kunde ställa upp med tre lag. Helt sonika valdes den korta stafetten bort till förmån för stafetten i skicross. Därmed finns förklaringen till att Uppland saknas i resultatlistorna för den korta stafetten. Inte desto mindre taggade var de fyra åkarna i det uppländska laget för stafett i skicross som nu i stället blev en kort stafett (4x1000m). Joakim inledde med en utmärkt första sträcka och skickade ut Cordelia med placering nummer fem.

Notera en uppländsk förälder i bildens högra kant

Full satsning som vi är vana att se Cordelia.

Karin Österberg från Ångermanland knep på andra sträckan två placeringar varför både Ångermanland och Uppland halkade ned en placering, ingen skugga över Cordelia för detta. Bered i växlingszonen stod Joel, som gjorde processen kort med åkaren från Norrland och femteplatsen var åter i uppländsk ägo. Detta förvaltade Lovisa ypperligt då hon på den avslutande sträckan såg till att Uppland kommande år i skicrossstafett tävlar med siffran fem på nummerlapparna.

Stilstudiebilderna på de tre avslutande åkarna, Cordelia, Joel och Lovisa, i den sista stafetten i Kalle Anka Cupp 2011 får avrunda den här resan. Det är med både stolthet och en viss portion sorgsenhet dessa rader nedtecknas. Ni åkare är fantastiska att ha med att göra. Ni har tränat hårt enskilt och stundom tillsammans. Ni har bittert, i uttagningsspåren kämpat om platserna i det uppländska laget. Ni har dock visat att då det gäller att gemensamt försvara de uppländska färgerna har ni funnits där tillsammans och stöttat och peppat varandra. Det är också mycket roligt och tillfredställande att se så många anhöriga på plats. Ni motiverande, skjutsande och engagerade föräldrar behövs verkligen. Det är sorgset att konstatera att det är långt till nästa resa till Sveg. Nästa år då vi återser Sveg, satsar vi på en trupp med 16 åkare, laddade, vältränade och segervissa.

Avslutningsvis vill jag som ledare för allas vår räkning rikta ett stort uppskattande TACK dels till SVEG IK för ett ypperligt arrangemang, dels till SSF och Jesper Johnsson, Ludwig Remb och Lina Lundin för ert engagemang i våra ungdomar.

Så upplands 98or och 99or nästa år kollar vi väl in gorilladansen igen ni vet vem och vad jag menar!

Vid tangenterna

Robert Gustafsson